

[Albrechtsen]

liggøre, at der var noget grundlag for jubeloptimismen.

Nu viser Danmarks Statistiks opgørelse over antallet af påbegyndte boliger, at antallet er faldet fra 2.134 i december 1983 til 1.185 i december 1984, hvilket svarer til næsten en halvering af nybyggeriet på et år, jfr. Information den 6. februar 1985.

Nu er tiden inde til, at jubeloptimismen erstattes med en konkret indsats, hvis en katastrofal udvikling i arbejdsløsheden i byggesektoren skal undgås. Dette skal sammenkædes med, at ministeren endog skulle have haft planer om yderligere at nedskære kvoten for det almennyttige byggeri (fra 9.000 til 8.000 enheder i 1986). »Nogle skrækkelige forlydender«, var Håndværksrådets direktørs kommentar hertil i Information den 6. februar 1985. Spørgeren er helt enig. Heldigvis har ministeren over for boligudvalget den 5. februar 1985 oplyst, at der ikke er taget stilling til nye kvotanedskæringer.

Men det er jo langt fra tilstrækkeligt, at regeringen undlader at skære byggeriet ned. Ministerens jubeloptimisme løser ikke byggekrisen. Nu må der gøres noget aktivt.

Albrechtsen (VS):

Baggrunden for spørgsmålet er regeringens beklagelige laden-stå-til-politik over for den voksende byggekrisen. Samtidig med at byggekrisen griber om sig, forsømmer regeringen f.eks. helt de oplagte muligheder, der er for at få virkelig gang i byfornyelsen, og boligministeren har ligefrem offentligt luftet tanken om at nedskære det almennyttige byggeri med 1.000 enheder. Forhåbentlig kan vi i dag i hvert fald få bekræftet, at den forhastede tanke om nedskæring af det almennyttige byggeri ikke bliver til noget, og forhåbentlig kan vi også få et tilsagn om, at byfornyelsen nu vil blive radikalt udvidet.

Boligministeren (Bollmann):

Som spørgeren selv gør opmærksom på i den skriftlige begrundelse, svarede jeg her i salen for ca. 2 måneder siden på et lignende spørgsmål, og de fleste af de svar, jeg gav dengang, gælder i lige så høj grad i dag. Selvfølgelig er der kommet nye tal frem siden dengang, og jeg vil da også gerne kommentere nogle enkelte af disse nye tal, som

bl.a. er optaget i begrundelsen for spørgsmålet.

Det er rigtigt, der har været en nedgang i byggeriet af enfamiliehuse i december måned 1984 – jeg tror, der er sket en reduktion på omkring 300 boliger – men herfra og til at kalde det en byggekrisen synes jeg nok der er temmelig langt. Hvis vi ser på ledighedstallene og tager i betragtning, at vi faktisk har ret hårdt vintervejr i disse måneder, har vi alligevel en lavere ledighed i januar og februar 1985, end vi havde på samme tid i fjor, og også det synes jeg dokumenterer, at det er helt urealistisk at tale om byggekrisen.

Men selv om der har været en mindre nedgang i byggeriet af private boliger, sker der noget på en lang række andre områder. Som spørgeren selv gør opmærksom på, har vi foreslået de samme høje kvoter for byfornyelsen som sidste år. Vi har de højeste samlede støttede almennyttige kvoter i 1985, som vi har haft nogen sinde. Det er klart, det er vanskeligt at skønne, hvordan situationen vil se ud de første par måneder. Jeg tror også, at hele overenskomstsituationen gør, at visse selvfølgelig venter med at sætte byggeri i gang, men lige så snart overenskomstsituationen er afklaret, tror jeg, tingene vil ske igen, og så vil det rentefald fortsætte, som vi nu har set begyndelsen på.

Albrechtsen (VS):

Jeg fik ikke noget klart svar på spørgsmålet vedrørende nedskæring af byggekvoten, men jeg må tage det som et udtryk for, at ministeren bekræfter, at der i hvert fald ikke skal ske nogen nedskæring af den almennyttige byggekvota – sådan forstod jeg svaret – og det er en tilfredsstillende ting. Det havde naturligvis været bedre med en forhøjelse, men det er tilfredsstillende, at den ikke bliver skåret ned.

Men jeg synes ikke, ministerens svar vedrørende byfornyelsen er tilfredsstillende, for det er jo sådan, at kommunerne for 1984's vedkommende indsendte ønsker, der lå på i hvert fald omkring det dobbelte af, hvad der var i det, ministeren kalder den store ramme. Jeg vil gerne spørge, om det ikke er rigtigt, at der faktisk ligger langt flere ønsker, som kunne realiseres. Jeg vil også spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at det faktisk er sådan, at den sparede understøttelse og den